

Verhalen te over 'je hart volgen en namens God doen'

Antonio preekt voor de vissen

Op een dag wordt Antonio gevraagd om naar Rimini te gaan, aan de Adriatische kust. De katholieken zijn daar bijna allemaal uit de stad verdreven en de katharen maken er de dienst uit. Antonio loopt over straat "Katharen," denkt hij, "dat zijn ketters. Die geloven niet in de menswording van God, die geloven niet in de tegenwoordigheid van Christus in het brood van de eucharistie. Die beweren zichzelf te verlossen en geen kerk nodig te hebben. Die zoeken naar het licht in hun hart, dat is hun Christus." Antonio vindt het vreselijk. "Hoe verzinnen mensen het," mompelt hij. En hij loopt stevig door, op weg naar Rimini. Als hij daar aankomt, heeft het volk al van zijn komst gehoord. Ze lachen hem uit. "Denk jij nou echt," zeggen ze, "dat je de waarheid in pacht hebt? Kijk naar die priesters van je kerk, ze deugen niet." De een na de ander draait zich van hem weg. En Antonio denkt: "Wat doe ik hier nog?"

Moedeloos loopt hij naar de haven. Hij komt bij de monding van de rivier, waar deze uitkomt in de zee. Daar op de oever van de rivier, nabij de zee, roept hij: "Vissen van de zee, vissen van de rivier, hoor naar mij, luister naar het woord van God, dat de ketters van Rimini maar niet willen horen." En zie, ze komen allemaal aangezwommen, de vissen van de zee, de vissen van de rivier. Grote vissen, kleine vissen, en middelgrote vissen. Zoveel als er nog nooit zijn gezien.

En zie, ze stellen zich allemaal in slagorde op. Vooraan de kleine vissen, daarachter de wat grotere en daar weer achter de allergrootste. Ze steken hun kop uit het water en kijken Antonio aan. En Antonio begint te preken. Hij zegt: "Vissen, mijn broeders, jullie moeten je Schepper danken, want Hij zorgt voor jullie. Hij laat je wonen in je element, het zoete of het zoute water. In dat water geeft Hij jullie voedsel. Hij heeft jullie vinnen gegeven, waarmee je kunt gaan waar je wilt."

En terwijl Antonio spreekt, buigen de vissen hun kop, openen hun bek en prijzen, op hun manier in de taal van de vissen, hun Schepper.

Als Antonio dat ziet, roept hij: "Geprezen zij God, want de vissen eren Hem meer dan de ketters. De redeloze dieren luisteren beter naar Zijn woord dan die ontrouwe mensen uit Rimini."

Nieuwsgierig geworden komen er mensen uit de stad aangelopen, de een na de ander, allemaal naar de monding van de rivier. Zij zien wat er gebeurt en staan stomverbaasd.

Een van degenen die op dit schouwspel is afgekomen, is Bonillo, de bisschop van de katharen. Hij is diep onder de indruk en zegt: "Antonio, wat vertel je die vissen, dat ze naar je blijven luisteren?"

Daarop begint Antonio tot de mensen te preken. Hij doet dat zo gedreven, dat iedereen de ketterij afzweert. Daarop zegent Antonio de mensen en de vissen. Pas dan zwemmen de vissen terug naar hun wateren en gaan de mensen blij naar huis.

Fioretti XL, hervertelling door Peter Vermaat, in Franciscaans Maandblad nummer 5 2021